

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים - לְחִיּוֹת עִם גְּבוּלוֹת

"שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָהֶם בְּכָל שְׁעָרֶיךָ" (דברים טז, יח)

על האף, על האוזניים ואפילו על המחשבות צריך לעשות גבולות.

לא כל דבר מותר לאכול. לא כל דבר צריך לראות או לשמוע או לחשוב. כשאדם מחליט לשלוט בעצמו הוא זוכה לתשובה.

מספרים על בן אדם מבוגר שהשתתף בכמה וכמה סמינרים לחזרה בתשובה, אבל הם לא הצליחו לגרום לשינוי מהותי בחייו.

לאחר תקופה ארוכה ראו שאותו אדם חזר בתשובה שלימה. שאלו אותו: **"מה גרם לך לחזור?"**

הוא סיפר: **"ישבתי בגן משחקים וחילקתי לילדים שהיו שם שוקולד. ראיתי ילד אחד ששייך למשפחה חרדית רץ לאביו ולוחש לו באוזן. לאחר מכן ראיתי את הילד ניגש לפח האשפה ומשליך את השוקולד"**.

"התפלאתי מאוד וברירתי למה הוא עשה זאת? התברר שאין כשרות לאותו ממתק ולכן הילד זרק אותו".

"אמרתי לעצמי: 'אני בן יותר משישים שנה ולא מצליח להתגבר על מידת התאוה. עשיתי מיד כל מה שרציתי לעשות. לא דחיתי סיפוקים. אני גרוע מהילד הקטן שהוא שולט בעצמו ובתאוותיו. מעשה זה גרם לי לחזור בתשובה'".

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלימה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בת טובה עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחיתה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותי בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פרדאל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אנשים מטבעם לא אוהבים להיות מוגבלים. הם לא אוהבים שאומרים להם מה לעשות ומה לא לעשות. הם רוצים לדבר בלי גבול, לאכול בלי גבול, לישון בלי גבול, בקיצור- כל חיייהם יהיו בלי גבול.

הם עוד חושבים שחיים כאלו נקראים **'חיים חופשיים'**. אבל האמת היא שזה בדיוק מה שמפיל את האדם. כשאין לאדם מעצורים או גבולות- הוא הורס את עצמו.

להלן מספר דוגמאות: **מדוע האדם משמין? כי הוא לא יודע להגביל את עצמו בענייני אכילה.**

למה חשבון בנק של אדם נמצא במינוס? כי הוא לא יודע להגביל את עצמו בענייני כספים וקונה דברים מעבר ליכולתו.

כשאדם לא יודע להגביל את עצמו- אין מסוכן ממנו. על כך אומרת התורה הקדושה ומצווה אותנו: **"שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָהֶם בְּכָל שְׁעָרֶיךָ"** (דברים טז, יח) - **יהודי צריך לחיות עם גבולות!**

אדם שמתנהג בחוסר דרך ארץ ובגסות נקרא **"פרא אדם"**. **"פרא"** - פירוש המילה חמור בר שגדל במדבר ללא בעלים וללא עול. זה מה שגורם לו להיות פחות תרבותי ואפילו מסוכן לאנשים.

פרשה זו תמיד נקראת בחודש אלול כדי ללמד אותנו שבשביל לשוב בתשובה ולתקן את המעשים כל אדם צריך לתת לעצמו שופטים ושוטרים בכל שערי:

אדם צריך לשמור על העיניים שלו, על הפה,

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"י	כנסת לכת 3 אר לכת	יבין תם
18: 50	20: 01	20: 51
19: 07	19: 58	20: 48
19: 10	20: 01	20: 51
19: 08	19: 59	20: 48

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק ב'

בעת אמירת סליחות על מה צריך להקפיד?

? **שאלה:**

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

לשיטת הספרדים דעת מרן שצריך לברך את ברכות התורה לפני אמירת סליחות בגלל הפסוקים הנאמרים בסליחות. לשיטת האשכנזים, סומכים על שיטת מהרי"ל, שלא צריך לברך את ברכת התורה לפני פסוקים הנאמרים בדרך של ריצוי ותחנונים ולא בדרך לימוד.

סליחות הכתובות בלשון ארמית, כגון: 'רחמנא', 'דעני לעניי ענינך', 'מחי ומסי' וכיו"ב לא יאמר אותם ביחיד, מכיוון שמלאכי השרת לא מכירים לשון ארמי. אבל כשיש עשרה מישראל, אין הציבור זקוק לעזרת מלאכי השרת, כי השכינה שורה עימהם.

יחיד לא רשאי לומר שלוש עשרה מידות של הפסוק: "וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵיו" (שמות לד, ו) בדרך תפילה ובקשת רחמים, אבל רשאי לומר בטעמי המקרא כדרך קריאת פסוקים בלבד.

אין לכפול את הפסוק 'שָׁמַע יִשְׂרָאֵל', שאומרים בסליחות. שליח הציבור אומר את הפסוק פעם אחת והציבור עונים אחריו פעם אחת בלבד.

אמירת סליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת, במתינות ובהכנעה יתירה. בפרט כשאומרים י"ג מידות. צריך להבין את מה שמוציא מפיו, ולומר בלב נשבר ונדכה. האומרים: "עננו אבינו עננו", ו"עשה למען שמך" במהירות ובחופזה, לא יפה עושים. אלא צריך לומר במתינות.

כשאומר את הווידי והסליחות, החי יתן אל ליבו לפשפש ולהרהר במעשיו ולחזור בתשובה שלימה. ישתדל להוסיף מצוות ומעשים טובים לפני יום הדין, יום שבו שוקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

חסידים ואנשי מעשה בודקים את התפילין שלהם בחודש אלול. נוהגים, שהכותב מכתב לחבירו בחודש אלול, כותב בתחילת המכתב: "לשנה טובה תִּפְתָּחוּ וְתִתְחַמְּוּ".

עֲשֵׂית שְׁלוֹם

אצל הגאון החסיד רבי שמואל צבי קובלסקי זצ"ל, רב בית המדרש 'סוכטשוב' בבני-ברק, מצויה מידה מופלאה של השכנת אהבה בין בני אדם ולהרבות שלום בעולם. הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א סיפר: "אני זוכר שפעם הלכתי עם רבינו ברחובות בני ברק. לפתע נשמעו קולות רמים מאחד הבניינים הסמוכים.

כשהתקרבו לבניין, הבנו מיד במה מדובר. זה היה ויכוח קולני, שפרץ בין שני שכנים על כותל שבנו ביניהם. הנידון היה - על מי מוטל לשלם את עלות הכותל? כל אחד מהם הטיל את התשלום על השני. הרב קובלסקי לא הסכים להתעלם מהמריבה ולהמשיך בדרכו. הוא ניגש אל הניצים ושאל: 'באיזה סכום מדובר?'. השניים נקבו בסכום המדויק. הוא פנה לשניהם ואמר בחיוך לבבי ומרגיע: 'תראו רבותי! להתחיל לריב ולהתקוטט כולם יכולים. לא זקוקים בשביל זה לאומנות מיוחדת. החוכמה היא איך לסיים את הריב'.

"משפט זה, שבו פתח הרב קובלסקי את השיחה, כבר הצליח להשרות אווירה של פיוס במידה מסוימת ולהמאיס את המחלוקת בעיניהם. אז ניגש לאחד מהם ושאל: 'עד כמה אתה מוכן לסגת מדרישותיך למען השלום?'. לאחר מכן ניגש אל השני ושאל: 'כמה כסף אתה מוכן להוסיף למען השלום?'. את הפרש הסכום שנותר הרב קובלסקי שילם מכיסו הפרטי, ובלבד שהשלום ישוב לשרור בבניין.

שְׂקִידָה מִפְּלֵאָה בַּתּוֹרָה

מסופר על הגאון ר' יהושע דוד רוזנפלד זצ"ל (תלמיד של מרן ה'חפץ חיים' זצ"ל): התמדתו הגדולה של ר' יהושע דוד היתה מפורסמת. התורה היתה חלק ממנו ותפסה את כל חושיו עד כדי התנתקות מוחלטת מכל מה שנעשה סביבו. הוא ניצל כל רגע לתורה. אפילו כשהלך לקח איתו גמרא קטנה כדי לא לבזבז אפילו רגע. אם נשאר כמה דקות עד שהש"ץ יגש לעמוד או אחרי התפילה וכו' מיד היה שוקע בלימוד.

כך למד בהתמדה נפלאה בבוקר בישיבת 'מאה שערים' ואחה"צ בישיבת 'שער השמיים'. כשסיפר לו אחד ממקורביו במלחמת השחרור על הניסים הגלויים שקרו, הוא ראה שרבינו לא יודע על מה הוא מדבר. היה צריך לספר לו על המלחמה עם הערבים שהיו כאן וגירשו אותם. (מעובד מתוך הקדמה לספר 'דברי יהושע דוד' על מנחות)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

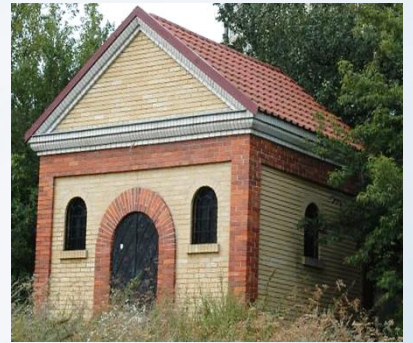
אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב צדוק הכהן רבינוביץ' רובינשטיין זצ"ל

האדמו"ר הרב צדוק הכהן רבינוביץ' רובינשטיין מלובלין זצ"ל - נולד ב-כ"ג שבט ה'תקפ"ג (1823) בעיר קריזבורג. נקרא ע"ש זקנו (אבי אימו) ר' צדוק הלוי הורביץ מיאנוב (צאצא של השל"ה הקדוש). בגיל שנתיים כבר התפלל את כל התפילות לבד מתוך סידור לפני שאכל. כשהיה בן שלוש וחצי כבר למד גמרא ותוספות. העניות ששררה בביתם לא מנעה ממנו ללמוד בהתמדה גדולה. בלילה, כשלא היה לו נר, יצא ולמד לאור הלבנה. התייתם מאביו בגיל שש, וגדל בבית דודו, אחי-אביו, ר' יוסף. כשהיה בן שמונה שנים סיים לראשונה את הש"ס ונודע כעילוי מקריניק'. כשהגיע לגיל בר-מצווה כבר נודע כת"ח עצום ובקי מאוד בש"ס, פוסקים, הלכה ואגדה. מן האדמו"ר ר' ישכר דוב מבעלזא זיע"א הגדיר את רבינו 'הגאון בחסידות'.

לאחר נישואיו אנשים צרי עין העלילו על אשתו. רבינו בתמימותו האמין לדברים ורצה להתגרש ממנה. אשתו בהתחלה סירבה וטענה שלא היו דברים מעולם. לאחר שראתה כי הוא מנסה להשיג היתר מאה רבנים כדי שיוכל להתחתן עם אישה שניה - הסכימה להתגרש. כדי להשיג חתימות הוא נפגש עם האדמו"ר ר' מרדכי טברסקי מצ'רנוביל, שהתרה ברבינו ואמר, שהוא מסכים לחתום, אך שידע כי בעקבות זאת - לא יפקד בילדים. רבינו התעקש ור' מרדכי חתם. לרבינו אכן לא היו ילדים. בהתחלה התנגד לחסידות. בהמשך התקרב לאדמו"ר מאיזביצה ראדזין, ר' מרדכי יוסף ליינר.

רבינו קיבל הצעות רבות לשמש ברבנות (ביניהן גם הצעה לשמש כרבה של לובלין) אולם הוא סירב לכולם. בשנת ה'תרמ"ח (1888) לאחר פטירת ר' יהודה לייב איגר (רבם של חסידי לובלין), רבינו הסכים למלא את מקומו כאדמו"ר. רוב חייו היו חיי עוני והוא התפרנס בדוחק רב מחנות קטנה של בגדים משומשים שאשתו ניהלה. גם לאחר שקיבל על עצמו את הרבנות והתחל לקבל משכורת מהקהילה, סירב להשתמש בכסף לטובתו. רבינו השקיע את כל כספו בקניית ספרים כדי להקים ספריה תורנית עיונית גדולה בביתו.

רבים פנו אליו ונושעו. ענוותן מופלא. מדי יום ביומו לא היה טועם כלום עד שהיה מסיים מסכת בתלמוד הבבלי ועושה סעודת מצווה לכבוד ה'סיום'. נפטר ב-ט' אלול ה'תר"ס (1900). חי כ-77 שנים.

סבא (מצד האב): ר' אשר (רבה של קריניק ומחשובי הרבנים בליטא). **אביו:** ר' יעקב (רב קהילת קריזבורג). **אימו:** מרת יוטא. **מרבתי:** הגאונים - דודו, ר' יוסף (רבה של קריניק ומח"ס 'כפות זהב'), ר' מרדכי יוסף ליינר (האדמו"ר מאיזביצה ראדזין. מח"ס 'מי השילוח'), ר' יהודה לייב איגר (האדמו"ר מלובלין). **נשותיו:** בת ר' שמואל הירש הכהן מוולאדווקה (זיווג ראשון), מרת חנה דבורה בת ר' ישראל יעקב מטשעחיו (זיווג שני), בת ר' פינחס משפרוב משטקשין (זיווג שלישי).

מספריו: יפרי צדיק - על התורה והמועדים • אוצר המלך • אור זרוע לצדיק • דברי סופרים • דובר צדק • ספר הזכרונות • ישראל קדושים • לבושי צדקה - על ספרי בעל הלבושים • משיב צדק • מחשבות חרוץ • פוקד עקרים • צדקת הצדיק • יקומץ המנחה • רסיסי לילה - דברי תורה שהתגלו לו בחלום • שיחת מלאכי השרת עם קונטרס שיחת שדים • תפארת צבי - על שו"ע יו"ד • יתקנת השבין • אוצר המחשבה • תורת הגאולה • תבל בצדק.

○ יפר הרה"ג רבי משה אב"ד טשימלוב, בן גיסו של רבינו, שגדל על ברכיו מגיל חצי שנה: "זכיתי לשמוע מפי רבינו ביחידות, כשהיה פעוט בן שנה אחת! כבר ידע לדבר, ומאז בירך תמיד ברכת 'שהכל' בעת שינק. בגיל שנתיים, כבר התפלל את כל התפילות לבד מתוך סידור לפני שאכל. בגיל שלוש שנים וחצי כבר למד גמרא ותוספות".

○ שרבינו היה אברך הגיע פעם אחת לגאון ר' יעקב אורינשטיין (מח"ס 'ישועות יעקב'). הגאון ר' יעקב אמר: "אברך, אומרים עליך שבקי אתה בש"ס". רבינו ענה: "ואם בקי אני רק בחצי ש"ס?". ר' יעקב שאל: "באיזה חצי?". "באיזה חצי שתרצו". הרב נדהם מהתשובה והתחיל לדבר איתו בעניינים רבים בש"ס. הוא נוכח לראות כי האברך לא התפאר חלילה בשקר. הוא באמת בקי הוא בכל הש"ס. הרב התפלא מאוד לראות לפניו אברך צעיר שבקי ומופלג כל כך בידיעת והבנת התורה הקדושה.

באחד ממסעיו בשנת ה'תר"ד, כשהיה כבן 21 שנים בלבד, הגיע רבינו לבעלזא. שם פקד את היכלו ובית מדרשו של כ"ק האדמו"ר מן רבי שלום רוקח מבעלזא זיע"א. כשנכנס לבית המדרש בבעלזא, פגש את החסידים עוסקים בעבודת ה'. רבינו ניגש אל אחד מהם והתעניין איזה מסכת הוא לומד ובאיזה עניין הוא עוסק.

כך עבר מאחד לאחד, כשהוא שואל אותם על המסכת והעניין בו הם עוסקים. לאחר מכן, רבינו פסע במשך דקות אחדות בבית המדרש והתחיל לחבר ולשלב לחטיבה אחת את כל המסכתות והעניינים שלמדו. רבינו עשה מהם מטעמים, פלפול עמוק וחרף שהפליא את כל הלומדים מסביבו.

אחינו של רבינו (בן אחות של הרבנית) היה גר בארץ הקודש. עברו עליו שלוש עשרה שנים מחתונתו ועדיין לא נולדו לו בנים. עם נישואי דודתו הרבנית לרבינו, כתב מכתב לרבינו בלובלין וביקש שיעתיר עליו, שייושע בזרע של קיימא. לאחר זמן קיבל מכתב מרבינו, שבו אמר לו שקיים את בקשתו והתפלל עליו. עוד הוסיף, כי הוא כותב אליו מיד אחרי התפילה ומבטיח לו בעז"ה שיפקד בזרע של קיימא עוד השנה. כן היה, שבאותה השנה נולדה לו בת, וזכה אחר כך גם לבנים זכרים. לימים האחיין הגיע לביקור מיוחד בהיכלו של רבינו בלובלין. גם אז זכה לראות עניינים גדולים ונשגבים אצל רבינו.

החזון אי"ש זיע"א לווה פעם לתקופה את ספרי ר' צדוק. כאשר החזיר אותם, אמר: "ידעתי שהיו אצל החסידים גדולים, אבל עד כדי כך - לא ידעתי!".

הַיְהוָה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוֹת

אופן לא הגיע לשבת ליד אביו. בליל שבת אחד ביקש האבא מבנו פעמיים: "אולי נלך יחד לשיעור ולדרשה של ר' שלום?". הבן ענה לו: "כבר אמרתי לאמא את הסיבה שבגללה אני לא רוצה ללכת לדרשות".

האמא תכננה מראש את העניין. היא אמרה בצורה ברורה לבעלה: "אנחנו לא מבינים למה אתה מוכרח לפצח גרעינים מול הפנים של ר' שלום? זה מבייש אותנו".

האינסטלטור פתח את פיו ואמר: "תראו, אני עובד קשה כל ימות השבוע 'בזיעת אפך תאכל לחם'. מגיע ליל שבת אחרי הסעודה. העיניים שלי נעצמות ואני עייף מאוד. אבל אני לא רוצה, לא מוכן, לא יכול ולא מסוגל לוותר על הדרשה של ר' שלום. אפילו אם אחליט לוותר על הדרשה, על השיעור ב'חיי אדם' לפני הדרשה. לא אוותר ויהי מה".

"ההלכות האלו של ה'חיי אדם' - בלי השיעור הזה אני כלום. לא אוותר! אבל אם לא אפצח גרעינים מיד עם תחילת השיעור, אירדם. לכן אני מפצח גרעינים כדי לא להירדם. אם היה לי משקה קר או חם אולי זה היה מועיל לי קצת, אבל גרעינים מועילים ביותר. הפיצוח באופן רצוף מאפשר לי להישאר עירני לחלוטין!".

באותו רגע הגרעינים קיבלו מימד חדש - של יהלומים. הבן, אחד מגדולי תלמידי החכמים בירושלים, אמר לרבי מרדכי דרוק זצ"ל:

"אם אני צמחתי להיות תלמיד חכם, הדבר קרה בזכות אותו הרגע בליל שבת. הבנתי כי אבא מוכן להתבזות כל כך בשביל שיעור ב'חיי אדם' ודרשה מר' שלום. בלי שיעור ב'חיי אדם' או ב'משנה ברורה' למה לו חיים?! המושג הזה חדר בי עד עמקי העמקים".

אין ספק, שכאשר אנחנו רוצים להחדיר לילדינו או ליהודי אחר מסר מסויים, הרי שהדרך לא תהיה בתוכחה אלא בדוגמה אישית שלנו. כל מה שאנחנו עושים - נקלט היטב אצל ילדינו.

לא בכדי מובא בספרים הקדושים ביאור נפלא לפסוק: "סוף דְבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם" (קהלת יב, יג) - סוף המילה **דבר** - בר (בן - בארמית), **הכל נשמע** - מספיק להביט בילדים כדי לדעת כיצד ההורים שימשו דוגמה עבורם.

"את האלוקים ירא" - הרי הילדים מתנהגים, כפי שהם רואים את ההורים (ירא בשינוי סדר האותיות - ראי). הילדים הם השתקפות של ההורים, מכיוון שהילדים רואים בהורים דמות מושלמת. **ואת מצוותיו שמור** - (שמור - אותיות רושם). מעשה ההורים נחקק בילדים. **כי זה כל האדם** - זה תפקידנו בעולם לשמש דוגמה אישית לילדים.

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות, גם כאשר אנחנו לכאורה רואים מציאות ברורה מול עינינו - **אם נחקור ונדרוש היטב, יתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו היתה מוטעית.**

לכן עלינו להיזהר מאוד. לא נשפוט את הזולת בלי שנבדוק, נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם. כך היה גם בסיפור המופלא שלפנינו, המעובד מתוך הספר '**ללא שם**' - תולדותיו של הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל.

הדרשות של הרה"ג שלום מרדכי שברון זצ"ל ב'זכרון משה' היו בנויות משיעור ב'חיי אדם' בהלכות שבת הלכה למעשה. לאחר מכן, נאמרה דרשה מפי המגיד הירושלמי זצ"ל. יהודי שעבד לפרנסתו כאינסטלטור במשך ימות השבוע, הגיע כמו רבים מתושבי השכונות לשמוע את הדרשה של ר' שלום מדי ליל שבת. הוא היה מתיישב בקדמת בית המדרש, בספסל השלישי מעל הבימה מול פניו של הגאון ר' שלום, ומאזין לדרשה.

היהודי נהג להגיע בקביעות, כשחצי מכיס מעילו מלא בגרעיני חמניות. בזמן השיעור פיצח גרעינים (הוא לא היה היחיד - רבים פיצחו). בד"כ ר' שלום היה מעיר לצעירים על פיצוח גרעינים באמצע הדרשה, בעיקר בגלל הלכלוך שהצטבר על רצפת ביה"כ. זה פגם בכבוד ביה"כ וגרם צער לגבאים, שנאלצו לטאטא את המקום אחרי הדרשה.

משום-מה לאותו יהודי שישב ממש מולו, לא היה מעיר דבר. אולי מכיוון שכלל לא השליך את הקליפות על הארץ. כך או כך, היהודי היה מתיישב, מקשיב ומפצח. הוא הביא איתו את בנו הרבה פעמים והושיב אותו לידו. הילד, שלא הבין כמעט מדברי הדרשה, היה חומק החוצה בהתחלת הדרשה. לפעמים חזר ולפעמים לא.

השנים חלפו. הילד כבר הבין את הדרשה אבל סירב לשבת ממש ליד אביו. הוא כי הרגיש לא טוב עם כך, שאבא לא מכבד את עצמו: יושב בקדמת בית המדרש ומפצח גרעינים כמו הנערים (הם הקשיבו לדרשה אבל בשובבות פיצחו גרעינים).

מפעם לפעם הבן העיר לאביו, כמובן ברמיזה בלבד ובעדינות. "אבא, כבר יש לך זקן לא כל כך שחור. אנשים בגיל שלך לא מפצחים כאן גרעינים", העז פעם לומר לאביו. זה כבר היה על גבול החוצפה.

האבא לא התייחס לרמזיו. הוא בחר להתעלם מדברי הבן. הבן ניסה לדחוק בו שישב רחוק או בצדי בית הכנסת 'זכרון משה', אך ללא הועיל. אביו אמר לו: "**אני רוצה לשמוע טוב ולהתרכז. מרחוק אני לא שומע כל כך טוב.**"

הבן ראה שאין תועלת ברמזים והפסיק להעיר, אבל בשום

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יוסף בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ניה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל	חי יזיז בן קלרה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה